

Arrest

nr. 55 952 van 15 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 3 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. VAN EVEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 8 februari 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 1 oktober 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Comilla. U zou een Hindoe zijn. U zou voor de religieuze organisatie genaamd “Bangladesh Hindu Boudha Christian Unity Council” gewerkt hebben. U zou het parlementslid van Comilla, Manzurul Hasan Munschi die lid is van de “BNP” (Bangladesh Nationalist Party) gesteund hebben tijdens diens verkiezingscampagne in 2008. Deze man zou onder de “caretaker government” aangeklaagd zijn. Op 16 december 2008 zou u een nationale feestdag gevierd hebben. Die avond zou u aangevallen zijn door drie mannen. Ze zouden u geslagen hebben omwille van uw activiteiten voor de religieuze organisatie en omwille van uw

politieke activiteiten. U zou naar een hospitaal gebracht zijn. Twee maanden later zou u een klacht hebben neergelegd wegens dit voorval. Op 25 maart 2009 zou er een gevecht hebben plaatsgevonden tussen leden van de "BNP" en van de Awami League. Later zou u door een leider van de "BNP" gewaarschuwd zijn over het bestaan van een aanklacht tegen u. U zou uw huis verlaten hebben en gedurende een langere periode op verschillende plekken verbleven hebben. Uiteindelijk zou u Bangladesh op 19 januari 2010 per schip verlaten hebben. Op 8 februari 2010 diende u in België een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een dreigbrief, een brief van uw vader, foto's, medische attesten, een brief van uw religieuze organisatie, een kopie van uw klacht, juridische documenten, schoolcertificaten, uw geboorteakte en uw nationaliteitscertificaat.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Hoewel er geloof kan worden gehecht aan uw bewering een Hindoe te zijn, kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde vrees voor vervolging.

U verklaarde problemen te kennen omwille van uw religieuze en politieke activiteiten. Uw politieke activiteiten zijn echter ongeloofwaardig. U verklaarde een parlamentslid te steunen tijdens zijn campagnes. Eerst beweerde u hem te steunen sinds 2000, vlak daarna was het 2001 en even later verklaarde u hem te steunen sinds februari 2002 (gehoorverslag CGVS p. 5). Uiteindelijk gaf u aan dat u tussen 2002 en 2008 nog niet echt actief was; u zou dit parlamentslid enkel gedurende drie maanden in 2008 gesteund hebben. U beweerde op festivals en meetings aanwezig te zijn. U kon hiervan slechts één concreet voorbeeld geven en dit was een voorbeeld dat paste in uw asielrelaas (nl. een meeting op 16/12/2008 waarna u geslagen werd). U kon geen enkel ander concreet voorbeeld geven van vergaderingen, enz. waaraan u deelnam (gehoorverslag CGVS p. 5). Voorts verklaarde u dat uw parlamentslid in verschillende aanklachten betrokken was, maar hier kende u geen details van. U wist dan ook niet wanneer er een vonnis zou uitgesproken zijn tegen uw politieke leider (gehoorverslag CGVS p. 6). Daar u beweerde deze man specifiek te steunen, mag men van u toch verwachten dat u weet zou hebben van zijn juridische problemen, die zijn politieke carrière in gevaar brachten. Gezien uw vage antwoorden, kan er duidelijk maar weinig geloof worden gehecht aan uw politieke activiteiten. Deze vaststelling breekt dan ook uw bewering af dat u in december 2008 geslagen zou zijn door uw politieke en religieuze vijanden.

U haalde één incident aan, waarbij u aangevallen werd. Na deze aanval diende u naar het ziekenhuis te gaan. Volgens uw verklaringen ging deze aanval door op 16 december 2008 om 10 u 's avonds. Die zelfde avond nog zou u in het ziekenhuis opgenomen zijn. Deze gegevens komen echter niet overeen met uw medische attesten. Uit uw "discharge certificate" blijkt dat u op om 11.30 am werd opgenomen. Aan de binnenzijde van dit document staat dat u om 12.00 pm behandeld werd, waarbij deze pm duidelijk een eerder geschreven am dient te vervangen. Op uw treatment sheet, staat opnieuw dat u werd opgenomen om 11.30 am. Op de laatste pagina van dit document bemerkt men opnieuw dat een am werd aangepast naar een pm. Het is dan ook duidelijk dat u volgens uw medische attesten werd opgenomen om 11.30 u 's morgens op 16 december 2008. Dit breekt de geloofwaardigheid van dit incident af en tevens kan er geen geloof worden gehecht aan de authenticiteit van uw medische attesten, die duidelijke aanpassingen ondergingen. Ook de authenticiteit van uw aanklacht, die u pas twee maanden na dit voorval neerlegde, is betwifelbaar. Ook hier is er sprake van dat het voorval zich voordeed 's avonds 16 december 2008, waardoor u onmogelijk tijdens de ochtend van diezelfde dag in het ziekenhuis kon opgenomen worden voor de gevolgen van deze aanval.

Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw politieke activiteiten en uw eenmalig hieraan verbonden probleem, komt het geloof in de aanklacht die tegen u neergelegd werd ook in gevaar. Dat er maar weinig geloof in uw vrees voor de mogelijke gevolgen van deze aanklacht kan worden gehecht, blijkt uit het volgende. Uw kennis en interesse voor deze rechtszaak was immers beneden alle peil. Daar u uit vrees voor de mogelijke gevolgen van deze aanklacht Bangladesh verlaten heeft, mag er van u een minimale kennis en interesse in deze aanklacht verwachten. Het is niet voldoende om tijdens een asielprocedure documenten neer te leggen; deze documenten dienen ondersteund te worden door een redelijke verklaring. U gaf echter onmiddellijk aan, de details van uw aanklacht niet te kennen (gehoorverslag CGVS p. 10). U legde een pakket juridische documenten voor, maar u wist niet welke documenten u nu juist voorlegde. Nochtans kan men dit gewoon van de documenten aflezen. Daar u deze reeds een aantal maanden in uw bezit heeft, is het bevreemdend dat

u niet zou weten welke juridische documenten u nu juist bezit. Voorts wist u niet onder welke artikels u aangeklaagd werd (gehoorverslag CGVS p. 10). U weet niet wanneer de politie de zaak doorgaf aan de rechtbanken en u weet niet welke rechter deze zaak behandelt (gehoorverslag CGVS p. 11). Voorts wist u niets van de procedure die uw rechtszaak reeds doorliep, u weet niet wanneer de hoorzittingen plaatsvonden, u weet niet wanneer het arrestatiebevel werd uitgevaardigd noch wist u welke verdachten reeds gearresteerd waren (gehoorverslag CGVS p. 11). De antwoorden op deze zaken zijn meestal terug te vinden in uw juridische documenten. Bovendien had u indien u de juridische taal niet begreep nog steeds contact kunnen leggen met een advocaat voor meer uitleg. Om onbegrijpelijke redenen liet u dit achterwege (gehoorverslag CGVS p. 11). Enkel uw vader zou in contact staan met uw advocaat; u zou hem persoonlijk nooit gecontacteerd hebben. Wat meer is; ondanks de vaststelling dat u na het indienen van de aanklacht tegen u in maart 2009 nog tot januari 2010 in Bangladesh verbleef, ondernam u in die lange periode geen enkele juridische stap in uw verdediging, noch zag u in die tijd de juridische documenten die u bij het CGVS voorlegde, niet (gehoorverslag CGVS p. 10, 11). Uw totale gebrek aan interesse en inzet breken terdege uw ingeroepen vrees voor vervolging omwille van deze aanklacht af. Er mag dan ook getwijfeld worden aan de authenticiteit van alle documenten verbonden aan uw aanklacht.

Tenslotte kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde vluchtroute. U verklaarde Bangladesh per schip verlaten te hebben. U kon echter geen enkel detail van dit schip, zoals naam, kleur, vracht, bemanning, vlag, enz....noemen, noch wist u iets van de ankerplaatsen van dit schip (gehoorverslag CGVS p. 3). Dit is dan ook een stereotiepe en weinig geloofwaardige beschrijving van een vluchtroute. Daar er geen enkele geloof kan worden gehecht aan de belangrijkste elementen van uw asielrelaas, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering vervolging te moeten vrezen wegens uw geloof. Er zijn dan ook geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De dreigbrief en de brief van uw vader kunnen door iedereen opgesteld worden en hebben dan ook geen bewijswaarde. De foto's, schoolcertificaten, nationaliteitscertificaat en geboorteakte kunnen aanvaard worden. Het is bevreemdend dat de brief van uw religieuze organisatie (de inhoud werd met u overlopen, gehoorverslag CGVS p. 4) met geen woord zou reppen over uw problemen. Daar deze organisatie opkomt voor de rechten van religieuze minderheden in Bangladesh, mag men verwachten dat ze over uw problemen in Bangladesh zouden schrijven, temeer daar u beweerde dat deze religieus van oorsprong zijn. Dat ze hier niet over spreken wijst nogmaals op de ongeloofwaardigheid van uw aangehaalde problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken die zowel zijn identiteit als zijn reisweg staven, voor te leggen. Indien verzoeker stukken neerlegt die noodzakelijk zijn voor het aanvragen van een paspoort, namelijk een geboorteakte en een nationaliteitscertificaat, stelt hij geen paspoort te kunnen voorleggen. Verzoeker kan evenmin zijn illegale reisweg aantonen. Uit het CGVS-verhoor blijken enkel vage en evasieve verklaringen over een bootreis. Hij is niet enkel onbekend met de naam, de nationaliteit en de vlag van het schip maar kan evenmin de kleur geven of de vracht enigszins beschrijven. Ten slotte weet verzoeker niet waar het schip aanmeerde. Deze verregaande onwetendheid kan niet worden verklaard door de beweringen dat een smokkelaar de reis organiseerde. Dat het *“donker”* was gedurende twintig dagen omdat hij de hele tijd *“onderdeks diende te blijven”* is bezwaarlijk ernstig nu verzoeker aan boord diende te gaan, hij niet toelicht hoe hij als verstekeling kon leven en hij tevens het schip heeft verlaten. Aldus beperkt verzoekers onwetendheid zich niet tot details en wordt niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker ooit per schip reisde, laat staan illegaal. Hij toont dan ook niet aan geen paspoort te kunnen voorleggen, noch wanneer hij zijn land heeft verlaten en waar hij de laatste jaren voor zijn asielaanvraag verbleef.

3.2. Verzoeker stelt vervolging te vrezen omwille van zijn betrokkenheid bij de religieuze organisatie *‘Bangladesh Hindu Boudha Christian Unity Council’* en zijn steun aan het BNP-parlementslicd Munsch. Het is dan ook te verwachten dat verzoeker de feiten aan de basis van zijn asielaanvraag nuttig toelicht.

3.2.1. Verzoekers incoherente verklaringen maken zijn politieke activiteiten echter ongeloofwaardig. Verzoeker wijzigde aanhoudend zijn verklaringen aangaande het moment waarop hij het parlamentslicd begon te steunen en hij kon, hoewel hij volhield aan verschillende vergaderingen en festivals te hebben deelgenomen, slechts één concreet voorbeeld geven.

3.2.2. De verwijzing in het verzoekschrift naar een bepaalde passage uit het verhoor met name *“Pas toen Munsch in 2008 opkwam voor de verkiezingen van 2009, is verzoeker hem actief gaan steunen en campagne voor hem gaan voeren”* (met verwijzing naar de nota's van de raadsman tijdens het verhoor) kunnen de incoherenties niet toelichten nu deze zich bevinden in verzoekers achtereenvolgende verklaringen. Ook de verwijzing naar verzoekers bewering dat *“de BNP zelden meetings houdt”* kan zijn onwetendheid over de vergaderingen niet toelichten. Wat het parlamentslicd betreft, stelt verzoeker enerzijds dat hij niet begrijpt *“waarom hij alle details van de juridische problemen van Munsch diende te kennen”*. (...) *Dit is immers onmogelijk, gezien zulke informatie niet zomaar wordt vrijgegeven* en bevestigt hiermee de stelling van de CGVS dat hij onvoldoende bekend was, of kon zijn met deze situatie. Strijdig hiermee stelt verzoeker verder dat hij *“wel degelijk [wist] wat de aanklachten waren tegen Munsch, wanneer de aanklachten werden neergelegd, hoe lang Munsch in de gevangenis heeft gezeten en wanneer hij opnieuw vrijkwam (stuk 2, p. 5). Zo wist verzoeker o.m. dat Munsch in principe 15 tot 20 jaar gevangenisstraf had gekregen maar uiteindelijk toch na +/- 1 jaar vervroegd werd vrijgelaten op borgtocht”*. Verzoekers bewering vindt echter geen steun in het administratief dossier nu uit het gehoorverslag blijkt dat zijn verklaringen dienaangaande ondermaats waren. Verweerder stelt dan ook terecht *“Dat verzoeker zou weten welke klachten er zouden bestaan en wanneer deze zouden zijn ingediend is dan ook een overduidelijke overschatting van de duidelijkheid van zijn verklaringen”*. Verzoeker toont dan ook geen specifieke bekendheid aan met de politieke die hij heeft gesteund en mede aan de basis lag van zijn problemen. Dit ondergraft verder zijn geloofwaardigheid.

3.3. Verzoeker meent zijn onwetendheden te kunnen toedekken doordat verzoeker *“niet gewend is aan het geven van zeer gedetailleerde verklaringen. In zijn cultuur wordt dit nooit verwacht”* zonder dit evenwel aan te tonen. Dergelijke algemene beweringen over *“zijn cultuur”* zijn bezwaarlijk ernstig en ontslaan verzoeker hoe dan ook niet van zijn verplichting tijdens de procedure zijn asielmotieven zo coherent, volledig en gedetailleerd mogelijk te vertellen. Verder werd hem telkens gewezen op het belang van zijn verklaringen, werden concrete vragen gesteld die hem de mogelijkheid gaven de waarachtigheid van zijn relaas aan te tonen en kreeg hij hierdoor de mogelijkheid aan te tonen dat hij de aangebrachte situaties in werkelijkheid heeft ervaren. Indien elk gehoorgesprek om tal van redenen stress en emoties met zich meebrengt dan is dit evenmin een aannemelijke verklaring voor het vastgestelde gebrek aan coherentie, kennis en eenduidigheid. Verzoeker herhaalt voorts zijn eerdere verklaringen maar weerlegt de vaststellingen uit de bestreden beslissing niet. Verzoeker toont geen vervolging aan.

3.4. Verzoeker legt vele documenten neer ter ondersteuning van zijn beweringen terwijl hij nalaat zijn identiteit aan te tonen. Verzoeker legt een brief voor van zijn werk voor de *'Bangladesh Hindu Boudha Christian Unity Council'* waarin verzoekers voorgehouden problemen niet worden vermeld terwijl dit net het doel is van deze organisatie om minderheden te beschermen en hun problemen aan te kaarten. De brief is dan ook meer het bewijs dat verzoeker geen problemen had.

3.4.1. Verzoeker legt ter staving van zijn bewering na een bijeenkomst op 16 december 2008 's avonds te zijn aangevallen omwille van politieke en religieuze motieven, verschillende medische attesten neer en een kopie van zijn klacht bij de politie. Verzoekers verklaringen druisen echter in tegen de inhoud van enkele medische attesten. Verzoeker houdt vol dat hij *"s avonds om 11.30 pm"* werd opgenomen en stelt *"De wijzigingen op de ziekenhuisdocumenten werden door het ziekenhuispersoneel zelf aangebracht, aangezien ze zich aanvankelijk vergist hadden"*. Verzoeker is echter verantwoordelijk voor de neergelegde documenten en dient zich te vergewissen van de deugdelijkheid ervan. Indien deze gebrekkig zijn dan had verzoeker dit spontaan dienen te melden en toelichten, wat niet is gebeurd. Verder kan verbazen dat meerdere documenten dezelfde fouten vertonen terwijl ze onafhankelijk van elkaar waren opgesteld door verschillende personen op verschillende ogenblikken van zijn opname. Dergelijke toevalligheden ondergraven dan ook de bewijskracht van deze attesten. Hoe dan ook, medische attesten zijn geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Verzoeker meent ten slotte dat dat hem niet mag worden verweten dat hij pas klacht indiende twee maanden na de feiten. Verweerder stelt terecht dat hem in de bestreden beslissing geenszins de laattijdigheid van de klacht wordt verweten, hoewel de laattijdigheid de ernst van het voorgehouden incident ernstig ondergraaft. Gezien echter geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen betreffende de aanval, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de aanklacht.

3.4.2. Voorts legt verzoeker meerdere juridische documenten voor die hem onbekend zijn. Verzoeker gaf onmiddellijk toe geen details van de aanklacht tegen hem te kennen en niet op de hoogte te zijn van de aard en inhoud van de documenten die hij neerlegde. Daargelaten verzoeker niet wist wanneer het arrestatiebevel werd uitgevaardigd en wanneer de hoorzittingen plaatsvonden, was hij onwetend over de gerechtelijke procedure en welke verdachten reeds gearresteerd waren en vooral op welke basis hij aangeklaagd werd (gehoorverslag CGVS p. 11). Nochtans is er geen doorgedreven juridische kennis nodig om de inhoud van de aanklacht te kennen en deze in eenvoudige taal toe te lichten. Verzoeker tracht zijn onwetendheid en desinteresse te vergoelijken door erop te wijzen dat hij *"deze documenten bovendien pas [ontving] toen hij reeds in België was (...). Het is overigens geenszins zo dat verzoeker geen enkel detail kende van de aanklacht of van de betreffende juridische documenten"*. Verzoeker is niet ernstig nu hij tijdens het verhoor zelf verklaarde dat hij de documenten twee à drie maanden voor het verhoor in zijn bezit had gekregen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10) en zijn beweerde kennis betreffende enkele details kan bezwaarlijk zijn verregaande onwetendheid over de essentiële juridische problemen vergoelijken. Hoe dan ook verzoeker had los van deze documenten voldoende toelichtingen moeten kunnen geven. Immers van een asielzoeker die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij hierdoor zijn familie moet achterlaten en beslist om naar Europa te vluchten, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij een dergelijke beslissing nam na overleg en beraad, wat een minimum aan kennis en minstens interesse veronderstelt in de rechtszaak die aan de basis lag van zijn vlucht naar Europa. Aldus is niet redelijk dat verzoeker na deze problemen geen nuttige inlichtingen inwon terwijl hij nog acht maanden in Bangladesh verbleef. Verzoekers uiterst gebrekkige kennis en desinteresse in het verloop van de gerechtelijke procedure ondermijnt verder de waarachtigheid van de stukken en dus de geloofwaardigheid van zijn juridische problemen.

3.5. De neergelegde brieven zijn evenmin nuttig. De -onvertaalde- brief van verzoekers vader is bezwaarlijk objectief en de herkomst en schrijver van de -onvertaalde- dreigbrief kan evenmin achterhaald worden. Het algemeen rapport *"Status of minorities in Bangladesh in 2009"* volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli

2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Tot slot staven de neergelegde foto's en schooldocumenten verzoekers asielrelaas niet en zijn ze aldus niet dienstig in onderhavige procedure.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Voor zover verzoekers gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn -quod non-, toont hij niet aan dat hij hierdoor een reëel risico op ernstige schade zal oplopen. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK